

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/92/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6921202860
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6921202860.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivce Hanuskovej a JUDr. Vladimíra Šalamúna, v spore žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XX, zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Csákóm, advokátska kancelária v Rožňave, Hviezdoslavova 4, proti žalovanej: D. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. G., H. XXXX/XX, zastúpená advokátskou kanceláriou: JUDr. Marian Dzuroška, s. r. o. so sídlom v Rimavskej Sobote, Hviezdoslavova 468/31, IČO: 47 254 513, o vydanie hnutelných vecí, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/37/20201- 124 zo dňa 08. 08. 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vydania hnutelných vecí, ktorými sú hydraulický nakladač UNHZ 500 červenej farby s príslušenstvom a náhradnými dielmi a to čeľusť poklopovej lopaty so zhrdzaveným piestom hydraulického valca, rameno poklopovej lopaty bez hydraulického valca, 6 ks hydraulických ventilov, 6 ks duší pneumatík hydraulického nakladača, prevodovú skriňu hydraulického nakladača typu UNHZ 500, 10 ks 20kg-vých závaží hydraulického nakladača čiernej farby a vývevu na cisternu sivozelenej farby s preliačením krytu ventilátora (ďalej tiež „nakladač s príslušenstvom“). Pre prípad nemožnosti vydania vecí žalobca požadoval, aby mu žalovaná zaplatila sumu 2.323,58€ (1.991,64€ + 331,94€) titulom náhrady škody.

2. Žalobca tvrdil, že je výlučným vlastníkom vecí, ktoré žiadal vydať a ktoré žalovaná neoprávnene zadržovala. Žalobca uviedol, že nakladač s príslušenstvom nadobudol do vlastníctva od svojho otca I. B.. Ten nadobudol v žalobe označené veci do svojho výlučného vlastníctva počas spoločného podnikania so svojím bratom I. B.. Nakladač s príslušenstvom však nebol predmetom ich spoločného podnikania ani spoluvlastníctva, pretože ho otec žalobcu kúpil od J. C., ktorému zaplatil kúpnu cenu. Otec žalobcu počas svojho života daroval nakladač a veci, ktoré sú predmetom žaloby žalobcovi. Tieto veci zadržava žalovaná a preto sa domáha od nej ich vydania. Pre prípad, že by nemohla veci vydať, navrhol žalobca uložiť žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 2.323,58€ titulom náhrady škody.

3. Žalovaná navrhla žalobu zamietnuť. Poprela, že by zadržovala veci patriace žalobcovi alebo že by s vecami patriacimi do vlastníctva žalobcu disponovala. Veci, ktoré boli používané v rámci poľnohospodárskej činnosti zakúpil I. B. a patria do dedičstva po ňom. Poľnohospodárske stroje používal I. B. so svojím bratom I. B. (otcom žalobcu), ale len I. B. bol evidovaný ako samostatne hospodáriaci roľník. Svoje tvrdenia žalobca preukazoval čestným prehlásením svedka J. C. bez toho, aby boli podložené príslušné účtovné a daňové doklady. Žalobca nepreukázal ani nadobudnutie vlastníctva neformálnym darovaním. Žalobca nepreukázal, že s týmito vecami disponoval v čase, keď

ešte I. B. žil v obci Zádor ani to, že po jeho odchode sa vecí zmocnila žalovaná, ktorú žalobca nikdy nevyzval na vydanie predmetných vecí.

4. Okresný súd nemal bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalobca je vlastníkom vecí, ktorých vydania sa žalobou domáhal. Žalobca preukázal iba to, že jeho otec zaplatil za sporný nakladač, avšak ďalšie zistené skutočnosti spochybňujú, že veci kúpil otec žalobcu pre seba do svojho vlastníctva. Vlastníctvo označených vecí svedčilo I. B., prípadne patrili do spoluvlastníctva I. B. a otca žalobcu I. B.. Žalobca podal žalobu 5 rokov odvtedy, ako mu bolo, podľa jeho tvrdenia, zo strany žalovanej znemožnené nakladať a disponovať s predmetom jeho vlastníctva.

5. Svedok J. C., ktorý podpísal čestné prehlásenie 16. 04. 2021 uviedol, že niekedy v roku 1995 odpredal predmetné poľnohospodárske stroje otcovi žalobcu I. B., ktorý za tieto veci v hotovosti zaplatil. Svedok uviedol, že presný rozsah predaja v jeho diári nebol špecifikovaný tak ako uviedol v čestnom prehlásení. Veci uvedené v čestnom prehlásení doplnil podľa formy čestného prehlásenia, ktoré mu predložil žalobca. Diár, v ktorom mal byť poznačený dátum uskutočnenia predaja, prípadne iný hodnoverný dôkaz z účtovníctva z toho obdobia, ktorý by verifikoval okolnosti predaja, predložený nebol.

6.1. Okresný súd zistil, že otec žalobcu podnikal so svojím bratom I. B., ktorý bol evidovaný ako samostatne hospodáriaci roľník. Pokiaľ otec žalobcu vyplatil v hotovosti svedkovi kúpnu cenu, táto skutočnosť sama osebe nevyklučuje, že zo spoločného podnikania boli aj finančné prostriedky, vyplatené svedkovi ako kúpna cena. Čestné prehlásenie svedka J. C. je vyhotovené po 26 rokoch od uskutočnenia predaja. Uplynutý čas spochybňuje vedomosť svedka o označenom obchode, lebo svedok uvádzal, že podnikal v poľnohospodárstve vo veľkom, v tom čase mal tri nakladače, ktoré nepotreboval.

6.2. Vyjadrenie svedka spochybňuje ďalšie dôkazy. Bola predložená faktúra zo dňa 30. 10. 1995 vystavená na meno I. B., ktorou bola fakturovaná hadica ako náhradný diel na hydraulický nakladač UNHZ 500. Bolo to v období obstarania hydraulického nakladača s príslušenstvom od J. C.. Žalobca nevysvetlil, prečo faktúra na náhradný diel bola vystavená na meno I. B. ak tvrdil, že samotný nakladač bol vo vlastníctve otca žalobcu a aký dôvod mal v takom prípade I. B. objednať a uhradiť náhradný diel na nakladač, ktorý by nebol v jeho vlastníctve. Nebolo preukázané, že by existoval iný nakladač, pričom z faktúry vyplýva záver, že I. B. objednal náhradný diel na svoj nakladač.

6.3. Žalobca tvrdil, že jeho otec ešte počas svojho života neformálne daroval žalobcovi nakladač s príslušenstvom a takto vysporiadal všetky stroje, ktoré boli v jeho výlučnom vlastníctve a tieto stroje rozdelil synom, t. j. žalobcovi a jeho bratovi. Toto tvrdenie žalobcu vyvracia osvedčenie o dedičstve po otcovi žalobcu I. B. sp. zn. 3D/321/2008 zo dňa 12. 09. 2008, podľa ktorého boli predmetom dedičstva aj hnutelné veci, kolesový traktor a prívies za osobný automobil. Ak by bolo pravdivé tvrdenie o darovaní za života otca žalobcu I. B., neboli by predmetom dedičstva hnutelné veci. Uvedené dedičské rozhodnutie nepreukazuje tvrdenie žalobcu, že došlo k neformálnemu darovaniu vecí, ktoré sú predmetom konania.

6.4. Tvrdenia žalobcu spochybňuje jeho vlastná výpoveď na polícii dňa 04. 04. 2016, v ktorej sa vyjadroval k poľnohospodárskym strojom, ich vlastníctvu a okolnostiam ich nadobudnutia. Na polícii uviedol, že po výzve žalovanej na vypratanie, žalobca spolu s bratom vypratali objekty garáže a šopy v hospodárskom dvore Zádor, kedy si zobrali veci, ktoré boli v ich vlastníctve. V žiadnej súvislosti neuviedol sporný nakladač s príslušenstvom, ktoré veci sa mali tiež nachádzať v objekte, ktorý patrí žalovanej, a z ktorého si zobral svoje veci. Taktiež brat žalobcu C. B. na polícii dňa 02. 06. 2016 uviedol, že z objektu šopy a garáže zobrali stroje, ktoré boli v jeho vlastníctve, alebo jeho brata, prípadne strýka I. B.. Vo výpovedi C. B. uvádzal iné veci a stroje, nie tie, ktoré sú uvedené v žalobe.

7. V žalobe na ochranu vlastníctva malo byť zo strany žalobcu ďalej preukázané, že žalovaná do vlastníckeho práva žalobcu neoprávnene zasahuje. Žalobca nepreukázal, že žalovaná veci vo vlastníctve žalobcu zadržáva, alebo žalobcovi znemožňuje s jeho vecami nakladať.

8.1. Súd vykonal ohliadku v nehnuteľnosti v kat. úz. C., evidované na LV č. XXX, kde je žalovaná spoluvlastníčkou dielne, v ktorej mali byť podľa tvrdenia žalobcu veci, ktoré boli predmetom konania. Na dverách boli hrdzavé zámky. Priestory neboli sprístupnené.

8.2. Na ohliadke prítomný svedok K. B. uviedol, že miestnosť, kde mali byť podľa žalobcu označené veci naposledy užíval I. B. na odkladanie strojov a po jeho smrti nehnuteľnosť nikto neužíval.

8.3. Žalobca počas ohliadky uviedol, že v dielni, ktorú užívali do roku 2016, mali poľnohospodárske stroje, kedy boli zámky vymenené.

8.4. Žalovaná počas ohliadky uviedla, že do roku 2016 dielňu užíval I. B. a od dielne mal kľúče aj žalobca.

8.5. Súd vykonal aj ohliadku skladu obilia na parc. č. 99, ktorá nehnuteľnosť je v spoluvlastníctve žalovanej a ktorú užíva svedok K. B.. Ten uviedol, že nehnuteľnosť má prenajatú od žalovanej asi 4-5

rokov a od začiatku jeho užívania tam boli uskladnené nejaké veci, ktoré sú tam aj v súčasnosti. Svedok nevedel uviesť, komu tieto veci patria. Súd zistil, že na mieste ohliadky sa nachádzala časť vecí označených v žalobe a to čelusť podkopovej lopaty, rameno podkopovej lopaty bez hydraulického valca, pričom žalobca tvrdil, že ostatné veci sa nachádzali v dielni.

9.1. Žalobca uviedol, že bezprostredne pred ohliadkou súdu vykonal vlastnú ohliadku nehnuteľnosti dňa 08. 03. 2023 a v objekte garáže-dielne, ktorá je uzamknutá hrdzavým zámkom, bolo možné cez rozbité okno zistiť, že v objekte sa nachádza 10 ks závaží a univerzálny nakladač, ktoré sú predmetom konania, o čom žalobca vyhotovil fotodokumentáciu. Z tejto fotodokumentácie okresný súd nedokázal identifikovať, čo sa na nej nachádza a sporné je aj to, či sa fotodokumentácia z vnútra miestnosti týka dielne na hospodárskom dvore Zádor. Žalobca netvrdil, že by sa ostatné veci, označené v žalobe, nachádzali v dielni, ktorá bola počas ohliadky uzamknutá. Odhliadnuc od skutočnosti, že nebolo preukázané vlastnícke právo žalobcu, zo skutočností zistených ohliadkou nemal okresný súd preukázané ani to, že žalovaná neoprávnene zadržovala veci, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ sa označené veci nachádzali v dielni, prístup nebol možný vzhľadom na dva zhrdzavené zámky, pričom žiadna strana nemala kľúče a svedok K. B. potvrdil, že uložené veci sa tam nachádzajú viac ako 5 rokov, odkedy si objekt prenajal, keď predtým nehnuteľnosti a veci umiestnené v týchto nehnuteľnostiach, užíval I. B..

9.2. Ohliadkou nebolo možné zistiť, kde sa nachádzajú veci, ktoré sú predmetom konania. Žiadna strana sporu nenavrhol spôsob, ako by mohol súd objektívne zistiť, že sa na mieste ohliadky nachádzajú veci, resp. podstatná časť vecí, ktoré sú predmetom konania. Žalobca tak nepreukázal ani existenciu vecí patriacich žalobcovi, ktoré by žalovaná neoprávnene zadržovala.

9.3. Zistenia okresného súdu nasvedčujú tomu, že veci, označené v žalobe, ktoré boli zistené aj ohliadkou, by mali patriť do dedičstva po I. B., a v ich prípade spoluvlastníctva aj do dedičstva po I. B..

10. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 126 Občianskeho zákonníka. Žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania tvrdení žalobcu, preto nemohol vyhovieť ani alternatívnemu petitu žaloby, ktorým sa žalobca domáhal náhrady škody. V konaní bola úspešná žalovaná, ktorej priznal náhradu trov podľa § 255 ods. 1 CSP.

11. Žalobca vo včas podanom odvolaní namietal nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie a že rozhodnutie vo výroku o trovách okresný súd riadne nezdôvodnil v materiálnom zmysle.

12.1. Nie je akceptovateľné tvrdenie žalovanej, že údajne nedisponuje kľúčom od svojho vlastného objektu, keď vlastnícke právo na ňu prešlo rok pred úmrtím I. B.. Nie je žiadny technický problém odstrániť starý nefunkčný hrdzavý visiaci zámok, na čom žalovaná nemala záujem.

12.2. Faktúra ohľadne dodania náhradného dielu na UNHZ 500 na meno I. B. okresný súd nesprávne vyhodnotil. Táto faktúra nič nepreukazuje ohľadne nedôvodnosti žaloby. Dokladom o dodaní tovaru nie je faktúra, ale dodací list a doklad o úhrade kúpnej ceny. Strýko žalobcu I. B. si od otca žalobcu požičiaval uvedený nakladač, takže ak praskla hadica nakladača, bolo prirodzené ju kúpiť, aby mohol vrátiť funkčný nakladač tak, ako ho prevzal. Strýko mal osvedčenie SHR, doklady od všetkých vecí dali vyhotoviť na jeho meno, aby si ich mohol uviesť do účtovníctva.

12.3. Súd spochybnil tvrdenie svedka J. C., ktorý potvrdil skutočnosti spred 26 rokov, čo svedok odôvodnil poznámkami z diára. Plynutie času nerobí svedeckú výpoveď mennej vierohodnú. Aj keď svedok nemusel mať vedomosti o pôvode peňazí, potvrdil, že nakladač kúpil otec žalobcu za prítomnosti brata I. B. z finančných prostriedkov, ktoré patrili žalobcovmu otcovi. Na účinné popretie skutkových okolností nepostačuje len ich spochybňovanie. Žalobkyňa mala uviesť vlastné skutkové tvrdenia, čo sa nestalo.

12.4. Okrem spochybňovania vlastníckeho práva žalobcu mal súd pochybnosti aj v otázke, či žalovaná naozaj zadržáva predmetné veci s tým, že nemá kľúče od objektu a že tam nechodí. Uvedený výklad je nesprávny, pretože žalovanej svedčí vlastnícke právo k dielni-garáži a žalobca navrhol, že dá na svoje náklady objekt otvoriť a zabezpečiť funkčný visiaci zámok. Žalobca spochybňuje vydrenie K. B. na ohliadke, ktorý nebol vypočutý v procesnom postavení svedka.

12.5. Pokiaľ súd dospel k nedôvodnosti žaloby, jeho výrok o trovách nie je odôvodnený v medziach zákona v zmysle ich priznania strane sporu, ktorá bola úspešná. Je zrejmé, že v zmysle § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú v prejednávanej veci dané vzhľadom na samotný predmet konania. Ide o spory trvajúce niekoľko rokov medzi rovnakými sporovými stranami, vrátane trestného oznámenia, ktoré žalovaná podala na

žalobcu, s ktorým neobstála, čo žalobcu utvrdilo v tom, že sa právom môže dožadovať vydania sporných vecí, ktoré tvoria predmet žaloby. Z formulácie rozsudku vyplýva, že žalobca v konaní nepreukázal všetky potrebné tvrdenia. Vo svetle výpovedí svedkov na strane žalobcu, aj na skutočnosť, že žalované neumožnila nahliadnuť do garáže, v ktorej sa nachádzal nakladač, bolo namieste rozhodnúť o trovách podľa § 257 CSP. V tejto súvislosti považuje žalobca odôvodnenie rozhodnutia za nepreskúmateľné.

12.5. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že odvolací súd žalobe v celom rozsahu vyhovie a prizná žalobcovi náhradu trov.

12.6. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovanej zopakoval, že súd žalobu zamietol len preto, že žalobca všetky potrebné tvrdenia nepreukázal nad všetku pochybnosť. Veci, ktoré sú predmetom konania, žalobcovi neboli odcudzené, resp. privlastnené žalovanou, preto žalovaná nesprávne argumentuje dôkazmi vykonanými v trestnom konaní. Poukázal tiež na konanie, v ktorom žalobca žaluje dcéru žalovanej o vydanie hnutelných vecí, ktoré je vedené na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 17C/22/2021 a v ktorom o odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/42/2022-121 z 28. 09. 2022 tak, že rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Závery rozhodnutia odvolacieho súdu v uvedenej veci môžu mať relevanciu aj na rozhodovanie súdu v tejto veci.

13.1. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, ale účelovo sa svojimi úvahami snaží sponchybníť nezvratné dôkazy, vrátane obsahu výsluchu žalobcu ako svedka v trestnom konaní zo dňa 04. 04. 2016. Okresný súd v odôvodnení poukázal na dôkazy predložené stranami sporu, s ktorými sa skutkovo a právne vysporiadal s poukazom na vážne pochybnosti o pravdivosti tvrdení žalobcu.

13.2. Za tejto situácie súd správne rozhodol aj o trovách konania, ktorých náhradu priznal žalovanej. Pre aplikáciu § 257 CSP nie sú splnené formálne ani materiálne podmienky. Žalovaná navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť a priznať náhradu trov odvolacieho konania.

13.3. Žalovaná v replike uviedla, že žalobca opakuje svoju argumentáciu. Žalobcom zvýrazňované uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica reaguje na inú dôkaznú situáciu.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

15.1. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

15.2. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

16.1. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

16.2. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

16.3. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie, znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

17. Žalobca bola odôvodnená skutkovými tvrdeniami žalobcu o nadobudnutí nakladača s príslušenstvom pri spoločnom podnikaní otca žalobcu a jeho brata I. B., ktorý vykonával poľnohospodársku činnosť ako registrovaný súkromne hospodáriaci roľníka spolu s otcom žalobcu s tým, že žalobca pokračoval po smrti svojho otca vo vykonávaní poľnohospodárskej činnosti. Následne sa žalobca dostal do konfliktu so žalovanou. V tejto súvislosti v žalobe uviedol, že strýko I. B. bol liečený z chronického alkoholizmu a ďalších psychických porúch a bol aj pozbavený spôsobilosti na právne úkony v konaní 2Ps/8/2016, ktorý rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože počas odvolacieho konania zomrel a konanie bolo zastavené. Tieto skutočnosti žalobca uviedol preto, že príbuzní ho naviedli, aby im daroval veci, ktoré strýkovi nepatrili.

18. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Pokiaľ žalobca tvrdil, že nadobudol vlastnícke právo k nakladaču s príslušenstvom, teda k veciam uvedeným v žalobe, ktoré predtým nadobudol do výlučného vlastníctva jeho otec ako právny predchodca žalobcu, bolo povinnosťou žalobcu preukazovať, na základe akých skutočností nadobudol vlastnícke právo právny predchodca žalobcu a na základe akých skutočností nadobudol vlastnícke právo samotný žalobca. Inak by sa žalobca nemohol úspešne domáhať ani vydania týchto vecí.

19.1. Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, ktorého skutkové tvrdenia vyhodnotil tak, že nad všetky pochybnosti sa nepreukázali tvrdenia uvedené v žalobe. Žalobca v odvolaní argumentuje nesprávnym vyhodnotením výpovede svedka J. C., ktorý potvrdil skutočnosti spred 26 rokov, čo svedok odôvodnil svojimi poznámkami v diári. Okresný súd ďalej pri hodnotení výpovede svedka uviedol, že diár, v ktorom mal byť poznačený dátum uskutočnenia predaja, prípade iný hodnoverný dôkaz z účtovníctva z toho obdobia, ktorý by verifikoval okolnosti predaja, predložený nebol.

19.2. V tej súvislosti odvolací súd uvádza, že okresný súd vyhodnotil aj ostatné súvislosti, ktoré uvedený svedok nemohol poznať, alebo o nich vedel len sprostredkovane, ktoré sa týkali spoločného podnikania žalobcovho strýka a otca, ako aj správania sa žalobcu, ktoré okresný súd vyhodnotil tak, že vlastnícke právo sporných vecí by mohlo svedčiť nanajvýš pre nadobudnutie vecí do spoluvlastníctva strýka žalobcu I. B. a otca žalobcu, nie však do výlučného vlastníctva žalobcovho otca.

19.3. Okresný súd sa musel vysporiadať s nedostatkom priamych dôkazov, ktoré by preukazovali skutkové tvrdenia žalobcu, najmä nadobudnutie vecí do výlučného vlastníctva a ich užívanie vlastníkom vecí, resp. užívanie vecí inými osobami so súhlasom vlastníka.

20.1. Okrem výpovede svedka J. C. žalobca nepredložil žiadny priamy dôkaz svojho vlastníctva nakladača s príslušenstvom, ktoré veci sú podľa tvrdenia žalobcu v dispozícii žalovanej, čomu mala nasvedčovať vykonaná súdna ohliadka.

20.2. Žalobca v odvolaní nespochybnil záver okresného súdu, že výpoveď a čestné prehlásenie svedka preukazuje len to, že otec žalobcu svedkovi za označené veci zaplatil. V podstate sa žalobca domáha prehodnotenia vykonaných dôkazov, z ktorých má, podľa žalobcu nepochybne vyplývať žalobou uplatnený nárok.

21.1. Samotná súdna ohliadka nemohla potvrdiť, ani vyvrátiť tvrdenia žalobcu, lebo ten uviedol, že v priestoroch ohliadky podnikal, teda miesta ako aj v nich uložené veci mu boli známe.

21.2. Nebolo sporné, že tieto priestory musel žalobca po výzve žalovanej vypratať ani to, že tieto priestory odvtedy neboli používané, čo potvrdila aj ohliadka, ktorú nebolo možné vykonať v objekte garáže-dielne, uzamknutej hrdzavým zámkom.

22.1. Okresný súd vyvodil logický záver, že žalobca aj vzhľadom na jeho výpoveď na polícii svoje veci odniesol ešte v roku 2016, pričom sporný nakladač s príslušenstvom nepovažoval za vec, ktorá by vlastnícky patrila žalobcovi, čomu nasvedčuje aj správanie žalobcu, ktorý vzhľadom na dátum čestného prehlásenia zo dňa 16. 04. 2021, až dodatočne obstaral uvedené prehlásenie svedka J. C., nar. XX. XX. XXXX, v ktorom sa uvádza, že veci, ktoré sú predmetom konania, v roku 1995 odpredal I. B. zo Zádora, ktorý kúpnu cenu (60.000,-Sk + 10.000,-Sk) riadne zaplatil (č. I. 7).

22.2. Tento svedok vypovedal, že potrebné údaje uviedol podľa podkladov, ktoré mal z diára, ktorý si svedok viedol. Vzhľadom na čas vyhotovenia čestného prehlásenia ako aj svedeckú výpoveď J. C., ktorá sa týkala jeho spomienok a údajov z poznámok diára v roku 1995, mohol a mal žalobca už pri obstaraní čestného prehlásenia svedka, zabezpečiť dôkaz diárom, o ktorom svedok vypovedal. Následne mal žalobca navrhnúť vykonanie tohto dôkazu prečítaním týchto poznámok z diára.

23.1. Samotná výpoveď svedka J. C. v súvislosti s ostatnými zistenými skutočnosťami a správaním žalobcu nepreukazuje tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe.

23.2. Z právnej úpravy § 123 Občianskeho zákona vyplýva, že vlastnícke právo oprávňuje vlastníka výlučne nakladať s vecou. Výlučne so súhlasom vlastníka prechádza za dohodnutých podmienok užívanie vecí aj na iné osoby. Iné osoby môžu vec užívať len za podmienok dohodnutých s vlastníkom vecí.

23.3. Žalobca tvrdil, že do roku 2016 v priestoroch, v ktorých sa vykonala ohliadka v obci Zádor podnikal a v obci má žaloba aj trvalé bydlisko. Na polícii uviedol, že spolu s bratom vypratali objekty garáže a šopy v hospodárskom dvore Zádor, kedy si zobrali veci, ktoré boli v ich vlastníctve. Teda mal vedomosť

o veciach, ktoré sa tu nachádzali. Hodnovernosť tvrdení žalobcu nezáleží len od čestného prehlásenia a výpovede svedka, ale aj od správania sa žalobcu v čase, ktorý uplynul od údajného darovania vecí žalobcovi, prípadne od smrti žalobcovho otca a z ktorých skutočností by malo vyplývať vlastnícke právo k sporným veciam.

24. Ak mal žalobca vedomosť o vlastníctve nakladača s príslušenstvom, potom mal preukázať, že vec riadne užíval až do roku 2016 a vysvetliť, z akého dôvodu si okrem ďalších vecí nemohol odvieť pri vypratanií nehnuteľností aj sporný nakladač s príslušenstvom a náhradnými dielmi.

25.1. Podstatné je to, že žalobca ničím nepreukázal, že veci nadobudol do svojho výlučného vlastníctva už za života svojho otca a že tieto veci aj užíval ako ich vlastník. Žalobca nepreukázal ani tvrdenie, že strýko I. B. mal osvedčenie SHR a preto doklady od všetkých vecí boli vyhotovené na jeho meno. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že nie faktúra, ale dodací list je dokladom o dodaní tovaru a doklad o úhrade kúpnej ceny, tak uvedené doklady, preukazujúce vlastníctvo, nepredložil ani žalobca.

25.2. Žalobca v odvolaní nepreukázal, že by z vykonaných dôkazov okresný súd vyvodil nesprávne skutkové závery a nespochybnil okresným súdom zistený skutkový stav z ktorého vyplýva, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k veciam, ktorých vydania sa domáhal od žalovanej. Na vecnej správnosti rozhodnutia okresného súd nič nemení ani skutočnosť, že pri ohliadke bola, resp. mohla byť zistená existencia vecí uvádzaných v žalobe.

25.3. Na vecnej správnosti rozhodnutia nič nemení úvaha okresného súdu, že sporné veci mohli patriť do spoluvlastníctva strýka žalobcu I. B. a otca žalobcu, lebo aj túto skutočnosť by bolo potrebné, vzhľadom na správanie strán, preukázať v sporovom konaní.

26. Okresný súd správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie je preto vecne správne, vrátane výrokov, ktorými súd prvej inštancie rozhodol o trovách strán sporu.

27. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania žalobca namietal, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Nepriateľské správanie strán sporu, ani presvedčenie žalobcu o svojom nároku nezakladá samo osebe dôvody, pre ktoré by súd nemal úspešnej strane priznať náhradu trov. Materiálna správnosť výroku o uložení povinnosti náhrady trov žalobcovi ako neúspešnej strane sporu, nebola v odvolaní spochybnená. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nesie procesné dôsledky vyplývajúce z nedostatku skutkových tvrdení. Dlhoročné spory o majetok strýka žalobcu I. B., nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobca sa v súvislosti s ohliadkou nedomáhal náhrady trov, ktoré by zavinila protistrana v zmysle § 256 ods. 2 CSP.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná a preto jej súd priznal v zmysle § 255 ods. 1 CSP náhradu trov odvolacieho konania.

29. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP.